

F. t. l. om naturgasforsyning

cer fra det forsyningspligtige selskab på tidspunkter, hvor kapacitetsbelastningen i systemet er særlig høj, og omkostninger forbundet med naturgasleveringen derfor er særlig store. Bestemmelsen har således til formål at sikre, at forbrugere, der benytter sig af adgangen til at vælge en anden leverandør, ikke samtidig har en lovfæstet ret til levering fra det forsyningspligtige selskab på samme vilkår som de kunder, der udelukkende forsynes af det forsyningspligtige selskab. Bestemmelsen udelukker ikke, at forbrugere, der gør brug af markedsadgangen, kan få naturgasleverancer fra et forsyningspligtigt selskab. Prisen for leveringen fra det forsyningspligtige selskab skal dog afspejle omkostningerne forbundet med forsyningen.

Bestemmelsen i stk. 3 sikrer, at forbrugere, som har gjort brug af muligheden for valg af anden leverandør end det forsyningspligtige selskab, kan genindtræde i leveringen af ydelser fra det forsyningspligtige selskab inden for en rimelig tidsfrist og på rimelige vilkår. Energitilsynet kan tage stilling til, om tidsfristen og de tilbudte vilkår er rimelige. Energitilsynet skal ved vurderingen heraf tage hensyn til den nødvendige tid til, at det forsyningspligtige selskab kan fremskaffe gasleverancerne til forsyning af forbrugeren. Med hensyn til vilkårene for leveringen skal Energitilsynet tage hensyn til, at forsyningen ikke medfører økonomiske tab for det forsyningspligtige selskab.

Bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4, skal, jf. bestemmelsen i stk. 4, stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Til § 8

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, giver miljø- og energiministeren bemyndigelse til efter forelægning for et af Folketinget nedsat udvalg – i praksis Folketingets Energipolitiske Udvalg – at fastsætte regler om, hvilke naturgasforbrugere, som har ret til valg af leverandør. Reglerne skal udmønte gasdirektivets artikel 18, hvorefter medlemsstaterne blandt andet skal angive såkaldte »privilegerede kunder«, dvs. naturgasforbrugere, som har rets- og handleevne til at indgå naturgasaftaler eller købe naturgas i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om adgang til naturgassystemet. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gasdirektivets krav til markedsåbningen i afsnit 3.5.2. I i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger, at reglerne skal føre til en markedsåbning på 30% af det samlede årlige gasforbrug i Danmark ved denne lovs ikrafttræden, 38% af det samlede årlige gasforbrug den 1. august 2003 og 43% af det samlede årlige gasforbrug den 1.

august 2008. Åbningen af markedet svarer til, hvad Danmark er forpligtet til ifølge gasdirektivets artikel 18.

Ved fastlæggelse af reglerne for markedsadgangen skal der tages højde for, at markedsadgangen ikke må blive mindre end den i stk. 1 angivne åbning, da gasdirektivets krav i så tilfælde ikke vil være opfyldt. Det følger af gasdirektivets artikel 18, stk. 5, at markedet skal åbnes på en afbalanceret måde, således at der ikke skabes særlige ulemper for visse typer eller kategorier af privilegerede kunder, idet der tages hensyn til de eksisterende markedsstrukturer. Ved fastlæggelsen af markedsåbningen vil det være vanskeligt præcist at ramme de i stk. 1 angivne procentsatser for åbningen. Dette betyder i praksis, at den faktiske markedsåbning kan blive større end den i stk. 1 angivne markedsåbning.

Fastlæggelsen af markedsadgangen vil ske ved, at miljø- og energiministeren inden denne lovs ikrafttræden udmelder en fast mængdegrænse (kubikmetergrænse), hvor forbrugere med et årligt forbrug over den faste grænse kan opnå markedsadgang. Det bemærkes, at en udmeldt mængdegrænse ikke senere vil kunne forhøjes, uanset ændringer i markedet måtte føre til, at mængdegrænsen fører til en større markedsåbning end den i stk. 1 angivne. Det ville i givet fald indebære, at en kunde med markedsadgang kunne risikere at miste retten til valg af leverandør, til trods for at kundens årlige forbrug var uændret.

Forbrugernes årlige forbrug opgøres efter forbrugssted, hvor forbrugsstedet er det punkt, hvorfra der aftages naturgas til ét samlet matrikelnummer eller til ét sammenhængende produktionssted med kun en juridisk enhed fordelt på flere matrikelnumre med skelfællesskab. Ved at opgøre det årlige forbrug efter forbrugssted sikres, at f.eks. industrikoncerner, elværker m.v. med geografisk adskilte aktiviteter ved at sammenlægge deres forbrug ikke opnår markedsadgang i lighed med andre forbrugere med samme forbrug.

Ved en 30% åbning af det danske marked vil de store naturgasbaserede kraftværker, de største decentrale kraftvarmeværker og de største industrikunder få markedsadgang.

Det følger af gasdirektivet, at medlemsstaterne senest den 31. januar hvert år skal offentliggøre kriterierne for, hvilke naturgasforbrugere, som har ret til valg af leverandør.

Det fremgår af § 8, stk. 2, at selskaber med bevilling til forsyning på faste vilkår, jf. § 25, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, som udgangspunkt ikke har ret til valg af leverandør. Bestemmelsen indebærer, at de fælleskommu-